

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 22. januarja 2015*

„Predhodno odločanje — Socialna varnost delavcev migrantov — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 7(2)(c) — Uporaba konvencij o socialni varnosti, sklenjenih med državami članicami — Begunec povratnik, čigar izvorna država je država članica — Dopolnitev dobe zaposlitve na ozemlju druge države članice — Zahtevek za dodelitev dajatve za starost — Zavrnitev“

V združenih zadevah C-401/13 in C-432/13,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo Curtea de Apel Cluj (Romunija) z odločbama z dne 2. julija 2013 in 27. junija 2013, ki sta na Sodišče prispeli 16. julija 2013 in 31. julija 2013, v postopkih

Vasiliki Balazs

proti

Casa Județeană de Pensii Cluj (C-401/13),

in

Casa Județeană de Pensii Cluj

proti

Attili Balazsu (C-432/13),

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, K. Jürimäe (poročevalka), J. Malenovský, M. Safjan, sodnika, in A. Prechal, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. junija 2014,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za V. in A. Balazs S. Dima in A. Muntean, odvetnika,

— za romunsko vlado R. Radu in R. Hațieganu, E. Gane in A.-L. Crișan, agenti,

* Jezik postopka: romunščina.

- za grško vlado E.-M. Mamouna, agentka,
- za Evropsko komisijo D. Martin in C. Gheorghiu, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 4. septembra 2014

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 7(2)(c) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 (UL L 392, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru sporov med V. Balazs in Casa Județeană de Pensii Cluj (okrožni zavod za pokojnine v Cluju, Romunija, v nadaljevanju: Casa Județeană de Pensii) ter med navedenim zavodom in A. Balazsem v zvezi z dodelitvijo starostnih pokojnin V. Balazs in A. Balazsu (v nadaljevanju: skupaj: zakonca Balazs).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 6 Uredbe št. 1408/71 določa:

„V skladu z določbami členov 7, 8 in 46(4) uredba za osebe in zadeve, ki jih zajema, nadomešča določbe konvencij o socialni varnosti, ki zavezujejo bodisi:

 - (a) samo dve ali več držav članic, ali

[...]“
- 4 Člen 7(2)(c) te uredbe določa:

„Ne glede na določbe člena 6 se še naprej uporabljajo:

[...]

 - (c) nekatere določbe konvencij o socialni varnosti, ki so jih države članice sklenile pred dnevom začetka uporabe te uredbe, če so ugodnejše za upravičence ali če izhajajo iz posebnih zgodovinskih okoliščin in je njihova veljavnost časovno omejena, v kolikor so te določbe navedene v Prilogi III.“
- 5 Člen 94(1) in (2) te uredbe določa:

„1. Po tej uredbi ni mogoče pridobiti nobene pravice za obdobje pred 1. oktobrom 1972 ali pred datumom začetka njene uporabe na ozemlju države članice ali na delu njenega ozemlja.

2. Vse zavarovalne dobe in, kjer je to predvideno, vse dobe zaposlitve ali prebivanja, dopolnjene po zakonodaji države članice pred 1. oktobrom 1972 ali pred datumom začetka njene uporabe na ozemlju ali na delu ozemlja države članice, se upoštevajo pri ugotavljanju pravic, pridobljenih po določbah te uredbe.“

- 6 Uredba Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 83) v različici, ki izhaja zlasti iz Uredbe Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006 (UL L 363, v nadaljevanju: Uredba št. 574/72), določa postopek za izvajanje Uredbe št. 1408/71.

Dvostranski sporazum

- 7 Dvostranski sporazum med vladama Grčije in Romunije, sklenjen 23. februarja 1996, o dokončni ureditvi kompenzacije prispevkov za socialno varnost grških političnih beguncev povratnikov iz Romunije (v nadaljevanju: dvostranski sporazum), v Prilogi III k Uredbi št. 1408/71 ni naveden.

- 8 V členu 1(a) in (e) dvostranskega sporazuma sta pojma „povratnik“ in „zavarovalna doba“ opredeljena tako:

„(a) povratnik je oseba grškega porekla, ki se je nastanila v Romuniji po 1. januarju 1945 in ima status političnega begunca, in njeni družinski člani, ki so se vrnil ali pa se bodo vrnil v Grčijo in se v njej nastanili v šestih letih od začetka veljavnosti tega sporazuma;

[...]

(e) zavarovalna doba je obdobje, v katerem so bili v Romuniji vplačani prispevki za socialno varnost skladno z romunskimi predpisi.“

- 9 Člen 2 dvostranskega sporazuma določa:

„1. Pogodbeni stranki urejata kompenzacijo prispevkov za socialno varnost povratnikov v skladu z določbami odstavkov 2 in 3 tega člena in člena 3 tega sporazuma.

2. Romunska stran se zavezuje, da bo grški strani plačala pavšalni znesek kot kompenzacijo za izplačilo pokojnin in kritje zavarovalne dobe povratnikov, za kar poskrbi grška stran.

3. Grška stran se zavezuje, da bo izplačala pokojnine v korist upokojencev povratnikov in da bo priznala zavarovalno dobo, ki so jo zavarovanci povratniki dopolnili v Romuniji, skladno z grškimi predpisi na področju socialne varnosti.“

- 10 Kompenzacija iz člena 2(2) dvostranskega sporazuma v skladu s členom 3 tega sporazuma znaša 15 milijonov ameriških dolarjev (USD).

- 11 Na podlagi člena 5 dvostranskega sporazuma „[p]o nakazilu zneska 15 milijonov USD romunski strani prenehajo obveznosti v zvezi s pravicami socialne varnosti grških političnih beguncev povratnikov“.

Spora o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 12 Zakonca Balazs sta grška državljana, ki imata status grških političnih beguncev povratnikov. Stalno prebivališče imata v Solunu (Grčija).

- 13 A. in V. Balazs sta se leta 1948, ko sta bila stara 7 oziroma 9 let, nastanila v Romuniji, kjer jima je bil priznan status političnih beguncev. V javni sistem socialne varnosti te države članice sta plačevala 34 let, 7 mesecev in 6 dni oziroma 28 let. V Grčijo sta se vrnila 18. avgusta 1990.
- 14 Leta 1998 sta zakonca Balazs pri grških organih vložila zahtevka za priznanje delovnih dob, ki sta ju dopolnila v Romuniji. Ti organi so z odločbama z dne 21. septembra 1998 menili, da sta A. in V. Balazs v Romuniji dopolnila delovni dobi, ki ustrezata 9382 dnem oziroma 8351 dnem prispevkov za socialno varnost. V okviru teh dob so grški organi priznali le 4500 dni za izračun pokojnin.
- 15 Grški organi so na tej podlagi zakoncema Balazs dodelili starostni pokojnini.
- 16 Pokojnina, odobrena V. Balazs, je bila izračunana na podlagi skupne zavarovalne dobe 6993 delovnih dni, kar je ustrezalo 4500 dnem, priznanih iz naslova njene delovne dobe v Romuniji, 2493 dni pa je ustrezalo priznanju iz naslova zaposlitve v Grčiji. Tako izračunana mesečna pokojnina je znašala 136.910 grških drahem (GRD) (približno 390 EUR).
- 17 Pokojnina, odobrena A. Balazsu, je bila izračunana na podlagi skupne zavarovalne dobe 7733 dni, od tega je bilo 4500 dni priznanih iz naslova njegove delovne dobe v Romuniji, 3233 dni pa iz naslova zaposlitve v Grčiji. Tako izračunana mesečna pokojnina je znašala 596,99 EUR.
- 18 V. in A. Balazs sta 11. oktobra 2007 in 27. novembra 2007 pri Casa Județeană de Pensii vsak zase vložila zahtevke za dodelitev starostne pokojnine na podlagi določb uredb št. 1408/71 in št. 574/72.
- 19 Ta zahtevka sta bila zavrjnena z odločbama z dne 5. oktobra 2011. Casa Județeană de Pensii je v teh odločbah navedla, da ker so grški organi zakonca Balazs šteli za grška politična begunca povratnika, romunski organi na podlagi člena 5 dvostranskega sporazuma nimajo nobene obveznosti zadevnima osebam dodeliti pokojnini.
- 20 A. in V. Balazs sta zoper navedeni odločbi vsak zase vložila tožbi pri Tribunalul Cluj.
- 21 Tribunalul Cluj je s sodbama z dne 26. septembra 2012 navedeni odločbi razglasilo za nični in Casa Județeană de Pensii naložilo, naj sprejme novi odločbi o dodelitvi starostne pokojnine zakoncema Balazs v skladu z uredbama št. 1408/71 in št. 574/72 ter naj pri tem upošteva celotni obdobji, v katerih so se za ta zakonca v Romuniji plačevali prispevki. Tribunalul Cluj je pojasnilo, da se ti uredbi uporabljata za zahtevka zakoncev Balazs, saj pri dvostranskem sporazumu ne gre za odstopanje iz člena 7(2)(c) Uredbe št. 1408/71, ker veljavnost tega sporazuma časovno ni omejena, ker zadevni sporazum ni naveden v Prilogi III k tej uredbi in ker se njegove določbe očitno ne morejo šteti za ugodnejše za upravičenca, pri čemer sta ta zahtevala pridobitev pokojnine na podlagi te uredbe.
- 22 Casa Județeană de Pensii je za izvršitev teh sodb 20. in 27. februarja 2013 sprejel novi odločbi, s katerima je na podlagi določb Uredbe št. 1408/71 V. Balazs in A. Balazsu dodelil mesečni starostni pokojnini v višini 500 oziroma 405 romunskih levov (RON) (približno 110 oziroma 90 EUR).
- 23 Zakonca Balazs in Casa Județeană de Pensii so pri Curtea de Appel de Cluj zoper sodbi Tribunalul Cluj vložili pritožbe.
- 24 Casa Județeană de Pensii v bistvu trdi, da se določbe uredb št. 1408/71 in št. 574/72 v tem primeru zaradi dvostranskega sporazuma ne uporabljajo. V skladu s tem sporazumom naj bi vsakršna obveznost Romunije do grških političnih beguncev povratnikov prenehala, ker je Romunija izpolnila svojo obveznost plačila 15 milijonov USD Helenski republiki.

- 25 Zakonca Balazs izpodbijata obrazložitev sodb Tribunalul Cluj in zahtevata, naj se jima na podlagi določb istih uredb prizna pravica do starostne pokojnine za obdobji, v katerih so se zanju v Romuniji plačevali prispevki. V bistvu trdita, da je zaradi pristopa Romunije k Evropski uniji ta država članica zavezana uporabljati uredbi št. 1408/71 in št. 574/72. Dvostranski sporazum, ki naj bi bil manj ugoden in naj ne bi bil naveden v Prilogi III k Uredbi št. 1408/71, naj namreč ne bi spadal v okvir člena 7(2)(c) te uredbe.
- 26 V teh okoliščinah je Curtea de Apel Cluj prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje, ki je v predložitvenih odločbah v zadevah C-401/13 in C-432/13 oblikovano enako:
- „Ali je treba določbe člena 7(2)(c) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da v okvir njihovega področja uporabe spada dvostranski sporazum, sklenjen med državama članicama pred datumom, s katerim je začela veljati ta uredba, in s katerim sta se državi dogovorili, da preneha obveznost dajatev socialnega zavarovanja, ki jih je prva država dolgovala državljanom druge države, ki so imeli status političnih beguncev na ozemlju prve države in so se vrnil na ozemlje druge države, v zameno za plačilo pavšalnega zneska s strani prve države za plačilo pokojnin in za kritje obdobja, za katero so bili v prvi državi vplačani prispevki za socialno zavarovanje?“
- 27 S sklepom predsednika Sodišča z dne 4. septembra 2013 sta bili zadevi C-401/13 in C-432/13 združeni za pisni in ustni postopek ter izdajo sodbe.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 28 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7(2)(c) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da se dvostranski sporazum, ki se nanaša na dajatve socialnega zavarovanja državljanov ene od držav podpisnic, ki so imeli status političnih beguncev na ozemlju druge države podpisnice, in ki je bil sklenjen, ko ena od dveh držav podpisnic še ni pristopila k Uniji, in ni v Prilogi III k tej uredbi, še naprej uporablja za položaj političnih beguncev, ki so se vrnil v svojo matično državo pred sklenitvijo dvostranskega sporazuma in začetkom veljavnosti navedene uredbe.
- 29 Na začetku je treba navesti, da Casa Județeană de Pensii meni, da se v zadevi v glavni stvari zaradi dvostranskega sporazuma, zlasti njegovega člena 5, na podlagi katerega je vsakršna obveznost Romunije do grških političnih beguncev prenehala, ker je Romunija izpolnila svojo obveznost plačila 15 milijonov USD Helenski republiki, Uredba št. 1408/71 ne uporablja. Preučiti je torej treba, ali okoliščine, obravnavane v postopku v glavni stvari, spadajo na področje uporabe Uredbe št. 1408/71.
- 30 V zvezi s tem je treba spomniti, da – v skladu z ustaljeno sodno prakso – čeprav nova ureditev načeloma velja samo za naprej, se lahko v skladu s splošno priznanim načelom uporablja, razen če ni predvidena izjema, tudi za prihodnje učinke položajev, ki so nastali, ko se je uporabljal še prejšnji zakon (glej sodbo Duchon, C-290/00, EU:C:2002:234, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 31 Da bi bilo mogoče uporabiti Uredbo št. 1408/71 za prihodnje učinke položajev, ki so nastali, ko se je uporabljal še prejšnji zakon, člen 94 te uredbe v odstavku 2 med drugim določa, da je treba pri ugotavljanju pravic do dajatev upoštevati vse zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali prebivanja, dopolnjene po zakonodaji katere koli države članice pred 1. oktobrom 1972 ali pred datumom začetka uporabe Uredbe na ozemlju te države članice (glej sodbo Duchon, EU:C:2002:234, točka 23).
- 32 Ker je Uredba št. 1408/71 za Romunijo začela veljati z njenim pristopom k Uniji, to je 1. januarja 2007, se ta uredba *ratione temporis* uporablja za položaj, v kakršnem sta zakonca Balazs, ki sta se torej nanjo utemeljeno sklicevala od tega datuma.

- 33 V nasprotju s trditvijo Casa Județeană de Pensii okoliščina, da je v dvostranskem sporazumu določeno, da po plačilu zneska 15 milijonov USD prenehajo obveznosti Romunije glede pravic, ki jih imajo grški politični begunci povratniki na področju socialne varnosti, v zvezi s tem ni upoštevana.
- 34 Iz člena 6 Uredbe št. 1408/71 je namreč razvidno, da ta uredba z nekaterimi pridržki v okviru osebnega in stvarnega področja uporabe nadomesti kakršno koli konvencijo o socialni varnosti, ki zavezuje dve ali več držav članic. Ta nadomestitev je zavezujoča in razen v izrecno predvidenih primerih v Uredbi ne dopušča izjem (glej po analogiji sodbe Walder, 82/72, EU:C:1973:62, točki 6 in 7; Thévenon, C-475/93, EU:C:1995:371, točka 15, in Rönfeldt, C-227/89, EU:C:1991:52, točka 22).
- 35 Med izjemami, predvidenimi v Uredbi št. 1408/71, je ta iz člena 7(2)(c), v skladu s katerim določbe konvencij o socialni varnosti, navedenih v Prilogi III k tej uredbi, še naprej veljajo ne glede na določbe člena 6 te uredbe (sodbi Habelt in drugi, C-396/05, EU:C:2007:810 točka 87, in Wencel, C-589/10, EU:C:2013:303, točka 35), pod pogojem, da so navedene konvencije ugodnejše za upravičence ali izhajajo iz posebnih zgodovinskih okoliščin in je njihova veljavnost časovno omejena.
- 36 V obravnavanem primeru ni sporno, da dvostranski sporazum ni v Prilogi III k Uredbi št. 1408/71. Iz tega sledi, da Uredba št. 1408/71 v položaju, kakršen je obravnavani v postopku v glavni stvari, v skladu s členom 6(a) te uredbe ta sporazum načeloma nadomesti.
- 37 Vendar se predložitveno sodišče in romunska vlada za zatrjevanje, da se dvostranski sporazum ne glede na člena 6 in 7(2)(c) Uredbe št. 1408/71 še uporablja, sklicujeta na sodbo Rönfeldt (EU:C:1991:52).
- 38 Sodišče je v tej sodbi na podlagi členov 45 PDEU in 48 PDEU razsodilo, da se morajo za delavce migrante dvostranske konvencije o socialni varnosti po začetku veljavnosti Uredbe št. 1408/71 še naprej uporabljati, ne glede na to, ali so v Prilogi III k tej uredbi, če je ta uporaba za delavca ugodnejša.
- 39 Treba je torej ugotoviti, ali načela, določena v sodbi Rönfeldt (EU:C:1991:52), veljajo za okoliščine, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari.
- 40 Prvič, ugotoviti je treba, da je načelo nadomestitve, določeno v členu 6 Uredbe št. 1408/71, kot je navedeno v točki 33 te sodbe, zavezujoče in načeloma ne dopušča izjem.
- 41 Drugič, treba je spomniti, da načela, določena v sodbi Rönfeldt (EU:C:1991:52), temeljijo na zamisli, da bi imela zadevna oseba lahko legitimno pričakovanje, da se bodo zanjo uporabile določbe dvostranske konvencije, ki se je zanjo edina uporabljala, ko se je odločila preseliti v drugo državo članico (glej v tem smislu sodbo Kaske, C-277/99, EU:C:2002:74, točka 27).
- 42 V okoliščinah, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, za katere je značilno, da sta zadevni osebi leta 1990 Romunijo zapustili in odšli v Grčijo, to je šest let pred sklenitvijo dvostranskega sporazuma, zadevni osebi nista mogli imeti legitimnega pričakovanja, da se bodo zanj lahko uporabile določbe dvostranskega sporazuma, saj ta ob njuni vrnitvi v Grčijo še ni bil sklenjen.
- 43 Vsekakor pa je treba poudariti, da zakonca Balazs v postopku v glavni stvari ne zahtevata uporabe dvostranskega sporazuma. Nasprotno, želita, da se zanju uporabi Uredba št. 1408/71. Romunska vlada se v teh okoliščinah ne more sklicevati na sodbo Rönfeldt (EU:C:1991:52), da bi dokazala, da se navedeni sporazum v njenem položaju še naprej uporablja.
- 44 Ob upoštevanju vsega navedenega je treba ugotoviti, da se načela, določena v sodbi Rönfeldt (EU:C:1991:52), ki dopuščajo, da se določbe Uredbe št. 1408/71 ne uporabijo in da se še naprej uporablja dvostranska konvencija, ki jo ta uredba običajno nadomešča, v okoliščinah, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, ne uporabijo.

45 Iz tega sledi, da je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7(2)(c) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da se dvostranski sporazum, ki se nanaša na dajatve socialnega zavarovanja državljanov ene od držav podpisnic, ki so imeli status političnih beguncev na ozemlju druge države podpisnice, in ki je bil sklenjen, ko ena od dveh držav podpisnic še ni pristopila k Uniji, in ni v Prilogi III k tej uredbi, nadalje ne uporablja za položaj političnih beguncev, ki so se vrnil v svojo matično državo pred sklenitvijo dvostranskega sporazuma in začetkom veljavnosti navedene uredbe.

Časovna omejitev učinkov sodbe

46 Romunska vlada Sodišče prosi, da če bi to razsodilo, da dvostranski sporazum ne spada na področje izjeme, določene v členu 7(2)(c) Uredbe št. 1408/71, da časovno omeji učinke svoje sodbe.

47 Navedena vlada v podporo tej zahtevi trdi, prvič, da so romunski organi ravnali v dobri veri. Najprej, njihovo stališče naj bi namreč temeljilo na ustaljeni sodni praksi Sodišča, zlasti sodbi Rönfeldt (EU:C:1991:52). Nato, Komisija je sicer zoper Romunijo sprožila postopek ugotavljanja kršitev, da bi bilo ugotovljeno, da ta država članica ne spoštuje obveznosti iz Uredbe št. 1408/71, vendar je bilo v okviru tega postopka stališče te države članice nespremenjeno in Komisija se ni odzvala na predlog navedene države organizirati tehnična posvetovanja in sprožiti postopke pri grških organih. Poleg tega naj dobre vere romunskih organov ne bi bilo mogoče izpodbiti s tem, da so druge države, ko so se soočale s podobnimi težavami, sprejele, da uporabijo Uredbo št. 1408/71, ker se sporazumi, ki jih je sklenila Helenska republika s temi drugimi državami, razlikujejo od tega, ki je sklenjen med njo in Romunijo. Nazadnje, romunski organi naj bi sprožili postopke pri grških organih za razjasnitev položaja.

48 Drugič, romunska vlada opozarja Sodišče na resne finančne posledice, ki bi nastale ob retroaktivni uporabi sodbe Sodišča. Po oceni Casa Națională de Pensii Publice (nacionalni zavod za javne pokojnine) bi dodatni znesek, ki bi ga bilo treba plačati, znašal 38.560.683 RON (približno 8.680.537 EUR). Romunska vlada poudarja tudi, da se trenutno obravnava skoraj 800 zahtevkov, podobnih zahtevkoma zakoncev Balazs.

49 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča razlaga posameznega pravila prava Unije, ki jo to poda pri izvrševanju pristojnosti na podlagi člena 267 PDEU, pojasnjuje in natančneje določa pomen ter obseg tega pravila, kot se razume in uporablja vse od dneva začetka njegove veljave oziroma bi ga bilo treba razumeti in uporabljati vse od dneva začetka njegove veljave. Iz tega izhaja, da sodišče takó razlagano pravilo lahko uporabi – in ga tudi mora – tudi za pravna razmerja, nastala in oblikovana, preden je bila izrečena sodba v zvezi s predlogom za sprejetje predhodne odločbe, če so pogoji za predložitev spora o uporabi omenjenega pravila pristojnemu sodišču sicer izpolnjeni (glej sodbo Santander Asset Management SGIIC in drugi, od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, točka 58 in navedena sodna praksa).

50 Sodišče sme le izjemoma z uporabo splošnega načela pravne varnosti, ki je del pravnega reda Unije, omejiti možnost vseh zainteresiranih, da bi se sklicevali na določbo, ki jo je to razložilo, z namenom izpodbijanja pravnih razmerij, ki so nastala v dobri veri. Za določitev take omejitve morata biti izpolnjena dva bistvena pogoja, in sicer dobra vera zainteresiranih in nevarnost resnih težav (glej sodbo Santander Asset Management SGIIC in drugi, EU:C:2012:286, točka 59 in navedena sodna praksa).

51 Natančneje, Sodišče je to rešitev uporabilo le v natančno določenih okoliščinah, zlasti če je obstajala nevarnost resnih ekonomskih posledic zaradi številnosti pravnih razmerij, vzpostavljenih v dobri veri na podlagi ureditve, za katero se je štelo, da zakonito velja, in če so bili posamezniki in nacionalni organi k ravnanju, ki ni bilo v skladu s pravom Unije, spodbujeni zaradi objektivne in precejšnje

negotovosti glede obsega določb prava Unije, pri čemer je k tej negotovosti morda prispevalo tudi ravnanje drugih držav članic ali Komisije (glej sodbo Santander Asset Management SGIIC in drugi, EU:C:2012:286, točka 60 in navedena sodna praksa).

- 52 Romunska vlada, kot je navedel generalni pravobranilec v točkah 98 in 99 sklepnih predlogov, ni dokazala obstoja nevarnosti resnih težav. Sicer se ta vlada sklicuje na 800 zahtevkov, ki so podobni zahtevkoma zakonca Balazs, vendar nikjer ne omeni celotnega števila oseb, ki so v podobnem položaju kot navedena zakonca. Poleg tega ta vlada ni natančneje pojasnila, ali je 800 podobnih zahtevkov, ki se trenutno obravnavajo, tudi vključenih v znesek 38.560.683 RON. Na te zahtevke namreč časovna omejitev učinkov sodbe nikakor ne bi mogla vplivati (glej v tem smislu sodbo Bosman, C-415/93, EU:C:1995:463, točka 144).
- 53 Ker drugo merilo, navedeno v točki 50 te sodbe, ni izpolnjeno, ni treba preveriti, ali je izpolnjeno merilo dobre vere zainteresiranih oseb.
- 54 Iz teh ugotovitev izhaja, da učinkov te sodbe ni treba časovno omejiti.

Stroški

- 55 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 7(2)(c) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006, je treba razlagati tako, da se dvostranski sporazum, ki se nanaša na dajatve socialnega zavarovanja državljanov ene od držav podpisnic, ki so imeli status političnih beguncev na ozemlju druge države podpisnice, in ki je bil sklenjen, ko ena od dveh držav podpisnic še ni pristopila k Uniji, in ni v Prilogi III k tej uredbi, nadalje ne uporablja za položaj političnih beguncev, ki so se vrnil v svojo matično državo pred sklenitvijo dvostranskega sporazuma in začetkom veljavnosti navedene uredbe.

Podpisi